

Alianța pentru România (ApR)

Format în 1997, prin desprinderea din PDSR a unei facțiuni „reformatoare” (Grupul de Opinie), Alianța pentru România s-a poziționat în zona de centru-stânga a politicii românești, definindu-se ca partid social-democrat, deschis către liberalism.

Creată în jurul lui Teodor Meleșcanu, Viorel Sălăgean, Iosif Boda, Mircea Coșea și Marian Enache, ApR și-a ținut prima Convenție Națională pe 6-7 decembrie 1997, ocazie cu care au fost adoptate Statutul și Programul partidului. ApR s-a dorit a fi o alternativă „atât față de actuala guvernare, cât și față de fosta guvernare, actuala opoziție”. Teodor Meleșcanu a devenit oficial președinte al partidului, fiind secondat ca prim-vicepreședinte de Mircea Coșea.

Partidul a beneficiat de un val de simpatie din partea opiniei publice și de un flux semnificativ de aderenți (în special din zona PDSR). Alegerile intercalate pentru Primăria Capitalei (noiembrie 1998) au însemnat pentru ApR primul test electoral. După eșecul negocierilor cu PUR pentru susținerea independentului George Pădure, ApR l-a aruncat în cursa pentru București pe prim-vicepreședintele Mircea Coșea. Rezultatul obținut a fost sub așteptări. Un an mai târziu, Mircea Coșea a părăsit partidul pentru o scurtă perioadă de timp, în favoarea Uniunii Forțelor de Dreapta (UFD).

La alegerile locale din iunie 2000, ApR își dovedește relevanța și potențialul politic, rezultatele înregistrate (9,5% din numărul de primari) plasând partidul pe locul trei. După aceste alegeri ApR a încercat să se apropie de PNL în vederea realizării unei alianțe în perspectiva alegerilor parlamentare și prezidențiale din noiembrie 2000. Negocierile însă au eșuat din cauza neînțelegerilor cu privire la candidatul comun pentru președinție – ApR a susținut candidatura lui Teodor Meleșcanu, în vreme ce liberalii l-au preferat pe Theodor Stolojan.

Alegerile generale din 2000 nu au adus pentru ApR succesul scontat. Partidul a ratat intrarea în Parlament, obținând 4% din voturi, în vreme ce Teodor Meleșcanu a fost dorit ca Președinte al României de doar 1,8% dintre alegători. Drept consecință, conducerea ApR (Biroul Executiv Central) și-a înaintat demisia.

La începutul anului 2001 ApR a încercat să se redefinească ideologic și imagologic. Astfel, după ce în 1999 a urmărit fără succes realizarea unui proiect politic cu PSDR, iar în 2000 a negociat o formulă politică cu PNL, în februarie 2001 Comitetul Interimar de Conducere al ApR a decis prin vot schimbarea ideologiei partidului și trecerea de la centru-stânga la centru-dreapta, prin adoptarea unei linii ideologice social-liberale. În martie 2001, Convenția Națională a consfințit noua orientare doctrinară, a adoptat un nou Statut și a ales conducerea partidului: Teodor Meleșcanu – președinte, Viorel Cataramă – prim-vicepreședinte.

Orientarea spre liberalism a însemnat și o reapropiere de PNL. Astfel, la 17 ianuarie 2002 cele două partide au semnat un protocol de comasare prin absorbție, iar două zile mai târziu a avut loc Congresul de ratificare a comasării. Teodor Meleșcanu și Viorel Cataramă au devenit vicepreședinți ai PNL. În acest fel, după patru ani de la înființare, ApR și-a încetat existența.